

Om der bør rejses andre Spørgsmaal, og da navnlig Spørgsmaalet om en Ændring af vor forældede Ægteskabslovgivning, henstille vi til vore Venners egen skjønssomme Afgjørelse.

Men *de Kvinder*, der ønske at faa Valgret — være sig kommunal eller politisk — ville vi lægge paa Sinde, at de bør benytte de Rettigheder, de allerede have til at deltage i det offentlige Liv, ved at fremsætte deres Krav ved Vælgermøderne og stille Spørgsmaal til Kandidaterne paa Valgdagen.

Da vi imidlertid ikke vente, at denne Opfordring vil blive fulgt i nogen stor Udstrækning, ville vi bede Kvindesagens mandlige Venner om ikke at holde sig tilbage, særlig hvor det gjælder om at bekæmpe gammel Uret mod Kvinden i den private Lovgivning.

Virksomhed af og for Kvinden.

Det af **Repræsentantskabet for kvindelig Fremskridtsforening** til Rigsdagen indgivne Andragende om **kommunal Valgret for Kvinder** lyder saaledes:

„Til Rigsdagen.

Der foreligger Rigsdagen et forslag om at udvide den kommunale valgret i København til de kvinder, som hidtil deres køn alene har udelukket fra udøvelsen af denne ret, men som i øvrigt fyldestgør alle lovbestemte betingelser for samme.

I anledning heraf indvendes, at man hidtil ikke hos hovedstadens kvinder har mærket nogen trang til at udøve kommunale rettigheder. Vor erfaring går imidlertid i den retning, at en sådan trang virkelig er til stede, om den end ikke højrestet har givet sig til kende.

Det er os umuligt at indse, hvorfor ikke i det mindste de kvinder, som yder skat til kommunen, må nyde samme valgret i denne som mændene, men frændeles skal være udelukkede fra al retslig indflydelse paa anvendelsen af disse ydelser.

Det er os bekendt, at Finlands kvinder, så vel i stæderne som på landet, i følge kejserlige forordninger af 1865 og 1873, er ligestillede med mændene i hensende til kommunal valgret, og at Islands kvinder, endog under det nuværende ministerium, ved loven af 12te maj 1882 har opnået samme ret.

Vi kan ikke tro, at Rigsdagen agter kvinderne i Danmarks hovedstad ringere end Finlands og Islands kvinder. Og vi nærer derfor den sikre fortrøstning, at Rigsdagen vil vedtage den kommunale valgrets udvidelse i det mindste i samme omfang som der.

Uagtet vi er forvissede om, at vore meninger herom deles af stuen-der, har dog ønsket om, at en udtalelse fra kvinden måtte nå til rigsdagen